

5

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Prosím vás, bratří,
pro jméno našeho Pána Ježíše Krista,
abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky,
nýbrž abyste dosáhli plně
jednoty smýšlení i přesvědčení.*

1 Kor 1,10

Úvodní slovo

To si počtete, milí farníci, v tomto čísle farního časopisu! Jako vždy na začátku kalendářního roku uvádíme přehled hospodaření farnosti a některé další statistické údaje, které vás jistě budou zajímat. Připomeňme si ale raději hned, že Boží království, které chceme prožívat co nejplněji, se neodehrává na žebříčcích statistik a v kolonkách pokladních deníků. Uskutečňuje se v našich srdcích a vzájemných vztazích. Kdybychom ty dokázali převést na

číselné ukazatele, co by se nám odhalilo? I proto je v tomto čísle Tomáška řeč také o duchovním ovoci Jubilejního roku, anebo též o vznikající farní radě v naší farnosti. I zde můžeme spatřovat ukazatele naší kvality či opravdovosti. A na závěr tohoto úvodního slova přidávám ještě veliké poděkování všem, kteří pomohli svou radou či konkrétní pomocí k tomu, abychom vánoční svátky oslavili opravdu důstojně a radostně: Bohu díky!

Váš O. Petr Vrbacký

IUBILAEUM A. D. 2000

Nepřehlédnutelné logo Velkého jubilea nás hned při vstupu do kostela upozorňuje, že by v tomto roce spásy i v kostele mělo být cosi jinak, a to samozřejmě především v našem duchovním životě. Proto je Jubilejní rok rokem „milostivým“ – neboť přináší nabídku mimořádných Božích darů.

Jedním z nich je i tzv. duchovní ovoce neboli postaru odpustky. Budiž mi dovoleno vyjádřit právě k tomuto daru pár myšlenek s prosbou, aby se nad nimi zkusili zamyslet i ti, kterým jinak při slově „odpustky“ naskakuje husí kůže.

Co vlastně říká církev svou naukou o odpustcích?

Začít musíme u toho, co je vlastně hřích: Je to vědomě a dobrovolně spáchané zlo. Mimo vnějších následků má pro člověka hřešícího také dva důsledky osobní. Jedním je ztráta (či alespoň narušení) přátelství s Bohem. Druhým je jakési „zapletení se“ se zlem, určitá (při opakování) větší a větší fascinace či náklonost ke zlu, nebo také, chcete-li, setrvačnost špatným směrem. Katechismus to nazývá termínem „zhoubné lpění“. Myslím, že zkušenost, jak je těžké vymanit se ze závislosti na něčem zlém, byť mi právě bylo odpuštěno, bolestně pociťuje každý z nás. Vždyť kdo z nás odchází od zpovědi jako minulostí naprosto nedotčený člověk? Žádná setrvačnost se neztratí okamžitě,

vlak rozjetý určitým směrem nezabrzdí na místě.

Onen první následek hříchu – ztráta společenství s Bohem – se léčí svátostným odpuštěním a smířením. To je bezesporu dílo Boží milosti v nás.

To druhé ale – určitě právě kvůli člověku – musí být vyhojeno i naším přičiněním. I člověk se má podílet na „přeprogramování“ svého nitra, na obrácení špatné závislosti na dobrou. I on má mít práci s „bržděním“ vlaku, který před tím pomáhal rozjíždět. A právě to se děje – mimo jiné prostředky, jakými jsou např. půst, almužna, skutek lásky – i skrze odpustky. Jejich podstatou je vlastně uvolnění síly modlitby a oběti církve ve prospěch toho, kdo se o ni – jak jinak než modlitbou – přihlásí. A protože jsme stále jedním společenstvím i s těmi, kteří již stojí na opačném břehu věčnosti, můžeme tuto službu prokázat i my jim (tak jako svatí zase leccos prokazují nám). Proto je možné odpustky i „věnovat“ určitému konkrétnímu zemřelému, byť nevíme jistě, zda to ještě potřebuje.

A pokud má někdo strach, zda těch pár modliteb, návštěva kostela a ostatní podmínky nutné ke získání odpustků nejsou příliš malé na to, aby mohly působit do takových souvislostí, může být bez obav. Copak vůbec u čehokoli – svátosti nevyjímaje – je možné ze strany člověka vložit něco velikého? Vždycky to je Bůh, který dává to veliké – a člověk se otevírá pouze tím, čeho je ze svého lidství schopen. Většinou to má rozměr spíše symbolický, a rozhodně to nazakládá nějakou zásluhu či nárok.

A tak bych si přál, abychom už přestali sedat na lep všem těm Jiráskům a Nejedlým či TV Nova s jejím „veledílem“ o Janu Husovi – to nám vždycky znovu někdo s chutí předhodí, i kdybychom se reformovali od rána do večera. Všechno veliké a krásné se nějak dá zneužít. I v historii církve byli (a jsou a budou) lidé schopní zneužít kdeco. Ale: Zavrhneme pro nenávislného člověka lásku, pro lháře pravdu, pro hřích Boží milost? A kdo myslíte, že se raduje, když se necháváme připravit hloupou demagogií o cosi opravdu velikého?

Nechme tedy, ať „mrtví pochovávají své mrtvé“, a my sami žijme v radosti nad nesmírným bohatstvím darů, které Bůh ve své vynalézavosti nabízí. Právě teď, když je ona „doba příhodná – čas spásy“!

P.S. V přihrádce na pilíři u hlavního vchodu do kostela najdete pod logem Velkého jubilea letáčky s přesnou informací o možnostech získání odpustků v tomto roce.

Přehled hospodaření farnosti v roce 1999

PŘÍJMY V Kč

sbírky	1 279 905,00
dary fyz. osob	118 542,00
dary práv. osob	4 000,00
nájem	245 439,00
úroky	2 642,00
další příjmy	53 580,50
zůstatek z roku 1998	97 490,36
<hr/>	
příjmy celkem	1 801 099,16

VÝDAJE V Kč

mzdy	49 356,00
daň ze mzdy	8 336,00
soc. a zdrav. pojištění	29 260,00
bohoslužebné potřeby	52 974,60
režijní	165 054,92
opravy památek	103 320,00
opravy ostatní	43 257,00
odeslané sbírky a příspěvky ..	341 125,00
dary a charit. výdaje	29 870,00
daň z příjmů	160 740,00
splátky dluhů a další výdaje ..	664 730,77
<hr/>	
výdaje celkem	1 648 024,29
Zůstatek k 31.12.1999	153 074,57

Informace

aktuální dění ve farnosti

• Jako každoročně se i letos v našem kostele uskuteční **ekumenická bohoslužba** v rámci *Týdne modliteb za jednotu křesťanů*. Bude se konat v pondělí 24.1.2000 v 18.00(!) hodin, a kazatelem při ní bude František Apetauer, pastor Apoštolské církve. Téma: „V něm byla i vám, když jste uslyšeli slovo pravdy, vtisknuta pečeť zaslíbeného Ducha svatého.“ (Ef 1,13)

• Centrum pro rodinu a sociální péči Vás zve na **cvičení rodičů s dětmi**. Pravidelná setkání se konají již od 14. září 1999 v poliklinice v Bílém domě na Žerotínově náměstí, přijít ale můžete i nyní, a to každé úterý dopoledne v době od 10 do 11 hodin. Cena půlročního předplatného činí 400,- Kč. Přihlášky a informace na tel. čísele 05/42 21 74 64.

Statistické údaje

ve farnosti sv. Tomáše za rok 1999

křty 84
břimování 30
1. sv. přijímání 17
svátost manželství 39
pohřby 104, z toho kremací 88
výstupy z církve 1

Údaje z nedělního sčítání 11.4.1999

přítomno 1715 osob
průměrný věk 46,9 roků
počet obyvatel ve farnosti
(orientačně dle sezn. obcí) 13 945
procento věřících z počtu obyvatel. 12,3%
sbírka toho dne 18 330,00 Kč
prům. sbírka na osobu 10,69 Kč
z přítomných
výdělečně činní 548 (t.j. 35%)

Co se událo

z farní matriky

V prosinci se s námi rozloučili:

Vladimír Pokora	71 let
Marie Stojanová	86 let
František Caha	78 let
Ludmila Zichová	67 let
Alois Bednář	70 let
Stanislav Štěpán Štěrba	62 let
Růžena Květinská	86 let
Anežka Konečná	86 let
Marie Sítařová	72 let

V prosinci byli pokřtěni:

Petr Novák	24.10.1999
Filip Dvořák	10.6.1999
Filip Dokládál	27.8.1999

V prosinci byli oddáni:

Theodor Jiří Staněk a Jarmila roz. Čadová	1.12.1999
František Filípek a Karin roz. Salajová	18.12.1999

Ministranti

rozpis služeb

Sobota 29.1.

17:30 Štěpán 16 Prokop 6

Neděle 30.1.

6:00 Šimon P. Martin 18

7:45 Lukáš 2

9:00 Štěpán 26

11:00 Tomáš 7 Kuba 19

Sobota 5.2.

17:30 Mates 3 Štěpán 14

Neděle 6.2.

6:00 Lukáš 8 Petr 23

7:45 Francek 15

9:00 Filip 4

11:00 Dan 13 Vašek 5

Sobota 12.2.

17:30 Šimon P. Martin 18

Neděle 13.2.

6:00 Tomáš 7 Kuba 19

7:45 Prokop 6

9:00 Štěpán 16

11:00 Štěpán 26 Lukáš 2

Sobota 19.2.

17:30 Lukáš 8 Vašek 5

Neděle 20.2.

6:00 Francek 15 Dan 13

7:45 Mates 3

9:00 Štěpán 14

11:00 Filip 4 Petr 23

Sobota 26.2.

17:30 Tomáš 7 Kuba 19

Neděle 27.2.

6:00 Štěpán 16 Prokop 6

7:45 Štěpán 26

9:00 Lukáš 2

11:00 Šimon P. Martin 18

Z farní charity

Sestry a bratři,

opět uplynul rok a nastala vhodná doba k zamyšlení nad naší prací v loňském roce. Snažili jsme se Vás informovat pravidelně na stránkách *Tomáška* o jednotlivých aktivitách, na nichž se naše farní charita podílela, a nyní Vám chceme předložit stručný celoroční přehled o tom, čím jsme se zabývali a jak jsme využili finanční a jinou pomoc, kterou jste nám v roce 1999 poskytovali.

- Hlavní náplní naší činnosti je **péče o starší, nemocné a opuštěné bratry a sestry**, pro které zajišťujeme 1-2× týdně nákupy, úklid, doprovod při vycházkách nebo jen prosté společenské návštěvy, které jsou často a vděčně vyžadovány. Podle individuální situace se eventuelně při těchto návštěvách pokoušíme i o evangelizaci. V současné době naši dobrovolníci navštěvují a starají se o 20 starších občanů. V roce 1999 oděšli na věčnost tři z našich svěřenců, a tak bychom mohli nabídnout naše zmíněné drobné služby

dalším potřebným a sociálně slabým lidem. Pokud o někom víte a můžete jeho potřebnost skutečně potvrdit, vhodte do schránky vzadu v kostele lísteček s údaji o potřebné osobě i s vaší adresou, na které bychom vás mohli kontaktovat. Připomínáme, že naši dobrovolníci jsou většinou zaměstnaní lidé a že tyto služby mohou poskytovat po pracovní době ve svém volném čase. Poněvadž i na straně dobrovolníků došlo k úbytku, zveme nové zájemce o práci v charitě, aby přišli doplnit naše řady. Rádi vás uvítáme na některé z našich pravidelných měsíčních schůzek!

- Před Vánocemi jsme opět mohli připravit a rozdat opuštěným lidem z naší farnosti **vánoční nadílku**. Díky vašim materiálním a finančním darům jsme mohli naplnit 39 balíčků ovocem, ořechy a cukrovím, velmi pečlivě vyrobeným a nazdobeným. Malé přebytky cukroví a ovoce byly jako každoročně odvezeny do Domova svaté Markéty, kde 48 dětí jistě nemělo problémy s jejich konzumací.

- Individuální i kolektivní sponzorští rodiče z naší farnosti pokračují v **adopci na dálku několika indických dětí**. Jsou v přímém styku s organizací Bala Pragathi Kendra nebo s pražskou Arcidiecézní charitou, která tento projekt koordinuje. I loni, v pátek 8. října, jsme se opět mohli setkat na Petrově se sestrou Marií Goretti při její další návštěvě České republiky. Podrobnosti o tomto setkání jste se mohli dočíst ve 2. čísle *Tomáška* (říjen). Z vašich finančních darů jsme podpořili dokončení

výstavby učňovské školy v Indii částkou 8 000,- Kč.

- Stále jsme ve styku s **Domovem ohrožených dětí Nazaret**, t.j. s početnou rodinou Žižkovských, kteří nás o své situaci a o potřebách informovali dopisem uveřejněným v 3. čísle *Tomáška* (listopad). Z vašich peněžních darů, často jmenovitě pro tuto rodinu určených, jsme jim v průběhu roku 1999 poskytli 16 000,- Kč.

- Z vašich darů jsme také podpořili některé **další projekty Charity nebo jiných organizací**. Jednalo se o tyto částky:

<i>Projekt Diecézní charity Brno</i>	
Hospic v Rajhradě	5 000,- Kč
<i>Projekty Oblastní charity Brno</i>	
Denní centrum	
pro lidi bez domova	4 000,- Kč
Domov sv. Markéty	9 330,- Kč
Effeta	7 000,- Kč
Charitní ošetrovatelská	
a pečovatelská služba	2 000,- Kč
Chráněné bydlení	2 000,- Kč
Pomoc Kosovu	12 000,- Kč
Pomoc lidem postiženým	
zemětřesením v Turecku	9 000,- Kč
Pomoc lidem postiženým	
záplavami ve Venezuele	5 000,- Kč
Projekt Likvidace lepry	6 000,- Kč

• Již čtvrtý rok probíhá **sbírka použitých známek pro misie**. Propagací a spoluúčastí se podílíme na **sběru šatstva** uskutečňovaném farní charitou na Starém Brně a v Židenicích.

Upřímně děkujeme všem dárcům a také těm, kdo s námi v loňském roce spolupracovali a nás v našem snažení jakkoliv podpořili. Těšíme se, že i v letošním roce budeme moci ve spolupráci s vámi plnit požadavky na naše služby kladené. Pokud se chcete dovědět další podrobnosti o naší práci, zveme vás na únorovou (nebo na kteroukoliv další) měsíční schůzku farní charity, která se bude konat v kapli u sakristie ve čtvrtek 3. 2. 2000 po večerní mši svaté.

Kaďourkovi

Farní rada

farnosti u kostela sv. Tomáše v Brně

V anketě, která proběhla v naší farnosti přesně před rokem, se mimo jiná témata objevovaly také dotazy na existenci (přesněji řečeno neexistenci) farní rady v naší farnosti. Mnozí jste se s touto skutečností setkali již v jiných farnostech, diskuse o ní se čas od času objevují v různých médiích s různými závěry. Faktem zůstává, že existenci farních rad předpokládá i Kodex kanonického práva, i charakter současné doby, kladoucí důraz na společnou odpovědnost za věci společné. Existence

farních rad přitom, jak ukazují zkušenosti odjinud, není bez problémů: Leckde jsou jen jakýmsi debatním klubem, jinde zase formální záležitostí nebo naopak příliš autoritativním a nepřístupným spolkem. Jenže u každé dobré věci se mohou objevit problémy, a bát se jich příliš znamená nepustit se nikdy do ničeho.

I v naší farnosti se tedy začalo usilovat o vznik tohoto společenství. Od farní rady si můžeme slibovat leccos - každý možná něco jiného. Uvidí se, nakolik naše očekávání budou reálná. Z pohledu duchovního správce bych uvítal, kdyby farní rada pomohla alespoň v těchto několika oblastech: Zlepšit vzájemnou komunikaci mezi různými skupinami a vrstvami naší farnosti (mnozí o sobě ani nevíme), pomoci k rychlejší a přesnější zpětné vazbě mezi duchovním správcem a farností (aby se nemuselo půl roku poté řešit, co „jedna paní povídala“ či mezi sebou ohnivě diskutovat, co vlastně pan farář řekl a jak to myslel), aby se uvolnila cesta k prosazení mnoha dobrých nápadů a iniciativ, které často zapadnou jen proto, že není mechanismus k jejich realizaci, a třeba také to, že rozhodnutí, týkající se nás všech, budou vznikat v širší spolupráci a s větší spoluodpovědností celé farnosti.

To vše samozřejmě předpokládá, že se najdou ochotní lidé. Uvidíme velmi brzy!

Jaký je tedy současný stav: Na základě ankety jsem oslovil okruh lidí, jejichž jména se objevila ve vašich návrzích, s prosbou, abychom se sešli a připravili předběžné stanovy pro farní radu a její

volby. Sešlo se cca 25 lidí, a s výsledkem jejich práce se můžete seznámit nyní:

**PŘEDBĚŽNÉ STANOVY FARNÍ RADY
U KOSTELA SV. TOMÁŠE
A PRAVIDLA VOLEB**

1. Poslání a úkoly farní rady

Farní rada je společenství sloužící farnosti a jejímu duchovnímu správci ve snaze o co nejplnější život věřících pro Boží království.

Farní rada je poradní sbor faráře zejména ve věcech týkajících se pastorače a života farnosti a věcech hospodářských. Jednotliví členové farní rady mohou převzít, jsou-li k tomu pověřeni farářem, spoluodpovědnost za některé úkoly vyplývající z péče o farní společenství.

Podrobná specifikace úkolů a činnosti farní rady se provádí průběžně na jejích zasedáních a je zachycována v zápisech z těchto zasedání.

2. Funkční období farní rady

Funkční období farní rady je čtyřleté.

Funkční období poprvé ustanovené farní rady bude dvouleté.

Funkční období farní rady začíná ustavujícím zasedáním po volbách do farní rady, na kterém všichni její členové vyjádří písemně podpisem příslušné listiny své přijetí členství ve farní radě, ochotu podílet se na její činnosti a přijmout z ní vyplývající odpovědnost.

Funkční období farní rady končí na ustavujícím zasedáním po volbách následující farní rady. Na tomto společném zasedání předá dosavadní farní rada agendu

nastupující farní radě, o čemž se společně podepíše zápis. K předání je nutná přítomnost nejméně poloviny členů dosavadní farní rady a nejméně dvou třetin členů nové farní rady.

3. Složení farní rady

Farní rada má celkem osmnáct členů: šest z titulu funkce, šest volených farností a šest jmenovaných farářem.

Členové z titulu funkce jsou: farář, dva kaplani, dva jáhnové, a jeden zástupce komunity Emmanuel.

(Pozn.: Komunita se řídí papežským právem a ve farnosti působí na základě dekretu diecézního biskupa).

Farní rada může ke svému zasedání přizvat i další účastníky (odborníky na projednávaný problém). Tito přizvaní účastníci mají poradní hlas a účastní se jen těch zasedání, na která jsou přizváni.

4. Vznik a ukončení členství ve farní radě

Členové z titulu funkce získávají své členství ve farní radě ustanovením (dekretem) do příslušné funkce. Členství ukončují ztrátou (odvoláním, přeložením) příslušné funkce. Zástupce komunity Emmanuel získává členství ve farní radě písemným jmenováním od představeného komunity Emmanuel, členství ukončuje písemným odvoláním od představeného komunity.

Členové volení nabývají své členství zvolením ve volbách do farní rady. Členství ukončují jednak uplynutím svého volebního období, jednak vzdáním se členství

či úmrtím. Při ukončení členství voleného člena vzdáním se či úmrtím nastupuje na jeho místo ten z nezvolených kandidátů, který ve volbách do farní rady získal nejvíce hlasů z nezvolených kandidátů.

Členové jmenovaní nabývají své členství ve farní radě písemným jmenováním farářem. Členství ukončují jednak uplynutím funkčního období, úmrtím, písemným vzdáním se členství, a rovněž tím, že jsou písemně odvoláni farářem. Jmenovaní členové farní rady jsou také povinni novému faráři nabídnout odstoupení ze své funkce na nejbližším zasedání farní rady po jeho jmenování. Do půl roku nový farář potvrdí jejich členství ve farní radě, či na jejich místa jmenuje nové členy. Za každého jmenovaného člena farní rady, kterému skončilo členství, farář nejpozději do příštího zasedání farní rady jmenuje člena nového.

5. Volby do farní rady

Volb do farní rady se může účastnit každý farník starší 18 let. Farníkem je ten, kdo se pravidelně zúčastňuje bohoslužeb v kostele sv. Tomáše.

Volen může být každý farník starší 18 let. Počet funkčních období, na která může být zvolen, není omezen.

Volby se konají vždy po čtyřech letech (poprvé po dvou). Termín voleb i termín pro odevzdání návrhů jednotlivých kandidátů do voleb určí farář. Průběh voleb řídí spolu s farářem čtyřčlenná volební komise ustanovená ze zástupců farní rady (při prvních volbách jmenovaná farářem). Pravidla voleb i stanovené termíny včas

oznámí farář v ohláškách a ve farním časopise.

Kandidáty pro volby do farní rady (jednoho i více) může navrhopvat kterýkoliv farník starší 18 let. Návrhy (jméno a adresa kandidáta) se odevzdávají do určené schránky až do data uzávěrky včetně. Volební komise se ujistí o souhlasu navržených kandidátů a zajistí zveřejnění jejich jmen a potřebných údajů (fotografie, věk, povolání, stav) nejpozději tři neděle před termínem voleb na vývěsce v kostele. Volební komise rovněž připraví v potřebném množství hlasovací lístky se jmény všech navržených kandidátů.

Volby probíhají v neděli, která byla stanovena jako termín voleb. Volby probíhají od večerní mše v sobotu před touto nedělí do uzavření kostela po nedělní večerní mši této neděle. Volby probíhají v kostele na stanoveném místě. Každý farník volí osobně v den voleb. Z vážných důvodů si může farník vyzvednout hlasovací lístek a ihned odevzdat vyplněný u faráře již během týdne před volební nedělí.

Volí se tak, že volič označí na kandidátce nejvíce šest jmen těch kandidátů, kterým dává svůj hlas. Je možno označit méně kandidátů než šest. Volební lístek, na kterém je označeno více než šest jmen, je neplatný.

V pondělí po neděli, ve které probíhaly volby, zahájí volební komise sčítání odevzdaných hlasů. Každý, kdo je na platném volebním lístku označený, získává jeden hlas. Prvních šest, kteří získali nejvíce hlasů, se stává volenými členy

farní rady. V případě rovnosti hlasů určí z nich zvolené členy volební komise losem. O výsledku voleb vyhotoví volební komise zápis podepsaný všemi jejími členy, uloží jej do farního archívu a zveřejní jej v nejbližším čísle farního časopisu.

Během následujících dvou týdnů farář jmenuje dalších šest členů farní rady. V neděli po dvou týdnech od volební neděle pak oznámí farář na vývěsce složení nové farní rady a v ohláškách oznámí termín jejího ustavujícího zasedání.

6. Způsob práce farní rady

Způsob práce farní rady a pravidla pro její zasedání i náplň její činnosti budou specifikovány během dvouletého funkčního období první farní rady. Tato rada schválí novou podobu stanov farní rady u kostela sv. Tomáše v Brně.

7. Platnost stanov

Tyto stanovy jsou prozatímní a platí až do schválení stanov farní rady během prvního funkčního období.

Schváleno v Brně dne 9.1.2000

No a pokud se týká konkrétních kroků, které může učinit každý z vás pro vznik farní rady, stručně shrnuji to nejpodstatnější:

- *Od tohoto okamžiku může každý z farníků starší 18 let navrhnout kandidáta či více kandidátů k volbám do farní rady. Písemný návrh musí obsahovat jméno a adresu navrženého kandidáta a nemusí být podepsaný. Návrhy se odevzdávají v zálohu do určené schránky.*

- *Farníkem je každý, kdo se pravidelně zúčastňuje bohoslužeb v kostele sv. Tomáše.*

- *Poslední možnost k odevzdání návrhů kandidátů je v neděli 6.února 2000 po večerní mši svaté.*

- *V neděli 20.února 2000 budou na vývěsce zveřejněna jména a základní informace o těch navržených kandidátech, kteří volební komisi potvrdí svou ochotu kandidovat do farní rady.*

- *Následně budete seznámeni s termínem voleb a jejich organizací.*

- *A konečně – volební komisi pro volby do farní rady spolu s duchovním správcem tvoří: Jan Caha, Stanislav Artuš Malý, Tomáš Drobný a Ludka Koukalová.*

Slovo nemocným

Žijeme v lidské společnosti, a proto má většina lidí kolem nás svoje příbuzné, přátele a známé, se kterými je spojují určité vztahy, které jim usnadňují život, který je někdy těžký. Nejpevnější vztahy bývají mezi pokrevními příbuznými, hlavně mezi rodiči a dětmi nebo mezi sourozenci. Když mají být tyto vztahy všem zúčastněným prospěšné, musí respektovat vzájemnou odlišnost, která je důsledkem povahových vlastností, výchovy, postavení ve společnosti a také zdravotního stavu jednotlivců. Zvláště ve chvílích, kdy je člověk nemocný, mu pomáhá vědomí, že není opuštěný, ale že má někoho, kdo je mu blízký, kdo chápe

jeho současný stav a na koho se může spolehnout, když potřebuje pomoc.

Nemocný člověk je však velmi citlivý, a proto je nutná velká opatrnost, taktnost a jemnost při jednání s ním. Nám pomáhá při jednání s nemocnými, když v jejich osobě vidíme Krista, kterému chceme poskytnout pomoc, a nevšímáme si jeho současné nespokojenosti a podrážděnosti. Když máme v duši skutečnou lásku k nemocnému, je si jí nemocný vědom, a to mu pomáhá snášet bolest, nejistotu a strach.

Každý nemocný se může vždy a ve všem obracet k Bohu, který je nekonečně dobrý, který zná jeho problémy a potřeby, a je schopen mu dát to, co právě potřebuje. Jistota, že Bůh o nemocném ví a že je schopen dát mu vše potřebné, pomáhá překonat i ty nejtěžší chvíle lidského života. Někdy bývá nesnadné přesvědčit nemocného, který hodně trpí, o Boží dobrotě a všemohoucnosti. V té chvíli si každý uvědomí, že jeho lidské schopnosti jsou malé a nestačí na to, aby daly nemocnému naději, ale že jen Boží milost může člověka ovlivnit a uschopnit ho, aby se vyrovnal se současným stavem. Lidé se mohou za nemocného jen modlit a prosit Boha o pomoc.

K tomu, aby byl pro člověka vztah k Bohu přínosem, je nutné, aby člověk Bohu plně důvěřoval, aby věřil v jeho dobrotu a byl naplněn jistotou, že ho Bůh nezklame. Tato důvěra v člověku roste tím víc, čím je hlubší jeho vztah k Bohu a čím dokonaleji zná jeho vlastnosti. K takové důvěře se musí člověk stále vychovávat, a

to i v době, kdy se mu vede dobře a nemá problémy.

Žádný člověk neví, jak bude jeho život v budoucnosti probíhat a co ho čeká. Proto musí mít přesný názor na lidský život, na jeho časovou omezenost, na křehkost svého zdraví a také na nestálost přátelství lidí, protože jejich trpělivost a ochota pomáhat se snadno vyčerpají. Je proto nutné mít hlubokou víru v Boha a v jeho působení v lidském životě, naučit se spoléhat na Boží pomoc a v lidech, kteří pomoc poskytují, vidět Boha, který je posílá. Mít jistotu, že Bůh nikdy na žádného nezapomene a že chce pro každého skutečné dobro.

Čím bude naše víra hlubší a čím budeme víc znát Boží vlastnosti, tím snadněji prožijeme život na zemi, a to i tehdy, když nás postihne nemoc nebo jiná bolest, které se nemůžeme vyhnout.

O. Josef Šik

Írán (2)

probuzení v poušti

Sobota 7.8.

Ráno se probouzíme asi v šest hodin. Jsme u silnice, uprostřed pouště a chybí nám řidiči. Ukazuje se, že autobus opět píchnul, takže řidiči odmontovali kolo, někoho si stopli a odjeli na jih. Naštěstí se brzy vrátili a my jsme mohli pokračovat přes Tabriz do vnitrozemí. V Tabrizu jsme

se poprvé seznámili s prodavači ledu. Takový prodavač ledu sedí u silnice a čeká na kšeft. Jakmile přijede zájemce, většinou autobus, vytáhne kostku ledu a ta mu vyklouzne na zem. Aby to nevypadalo hloupě, tváří se, že přesně to chtěl, a malou sekerkou kostku rozpůlí. Poskok z autobusu pak raději sám vezme led a dá ho do bedny v autobuse; vybere nějaký šroubovák z náradí, a tím šroubovákem vytvoří z jedné kostky ledu více malých, které rychleji roztají. Studenou vodu posléze nabídne každému, kdo projeví zájem.

Po 56 hodinách jízdy z Istanbulu přijíždíme v sobotu večer do Teheránu. Urychleně se přesunujeme na terminál, ze kterého vyráží autobusy do Ahvázu. Cestou se nás ujal jeden místní mladík, který přislíbil zajistit pro nás lístky. Neznaje místní situaci, požadovali jsme po něm lístky na lepší autobus, než byl ten, kterým jsme přijeli, neboť ten se nám nezdál příliš dobrý. On taky nebyl, ale ve srovnání s íránskými plečkami byl i luxusní. Na naše přání jet opravdu dobrým autobusem místní mladík řekl, že autobus, kterým pojedeme, není sice nejlepší, zato jediný, který ještě ten večer odjíždí do Ahvázu. Shledali jsme to jako dostačující doporučení a zakoupili lístky.

Když jsme vyšli na perón, hned jsme poznali, kolik uhodilo. Design autobusu z let šedesátých, místo klimatizace okýnka a na tachometru nejvyšší rychlost 100 km/h. Autobusu však vyhovovalo tempo mezi 60 – 70 km/hod, pokud ovšem nejel do kopce. Původně

jsme se domnívali, že do Íránu se stáhli vraky autobusů z celé Evropy. Později ale převážila teorie, že Írán nakoupil licenci a vyrábí tyto autobusy dodnes.

Neděle 8.8.

Autobus, večer zcela plný, byl po ránu poloprázdný. Sledoval jsem se zájmem styl a bravuru, s jakou řidič rejdlil po vozovce, a nemohl jsem se ubránit dojmu, že ty dvě věci spolu souvisí. Řidič jel způsobem, jenž i na íránských silnicích vyvolával znepokojení u účastníků silničního provozu a údiv u mužů, postávajících u silnic.

Náš šofér však byl mimořádně schopný; během jízdy si nalil čaj, vypil ho, zapálil si cigaretu a zahájil konverzaci s cestujícími, kteří seděli za ním; zaplatil nějaké dluhy a při předjíždění v zatáčce se žertem popral s kamarádem, kterému se zdál tento způsob jízdy poněkud riskantní. Celkově jsou ale íránské řidiče přátelštější a nemyslí tím nic zlého.

O tom jsme se mohli přesvědčit během dopoledne, kdy jsme zahájili družbu v přední části autobusu. Mně se dostalo zvláštní cti, protože jsem si mohl sednout na sedadlo u předního skla hned vedle řidiče, odkud se dalo sledovat dění na silnici z první ruky. Skutečné drama však probíhalo uvnitř autobusu, kde expandovala íránská pohostinnost.

Íránci jsou velmi pohostinní, ale na hygienu podle našich zvyklostí příliš nedají. Řidičův pomocník naléval během jízdy vyprahlým cestujícím čaj. Těm, co neměli vlastní nádobu (většina), podával nápoj

v erární skleničce. Při první obchůzce všichni členové naší výpravy odmítli, pak už nás poskok vynechával automaticky. Když jsem ale seděl vpředu, nemohl jsem uniknout přátelskému pohoštění. Íránec projevil chvályhodnou snahu a skleničku vypláchnul zevnitř. Potom se podával v rychlém sledu čaj, pochybná voda, znovu čaj a rajče. Tomu jsem se s vynaložením veškerého úsilí vyhnul, ale . . .

pokračování příště

Farní ples

Je sychravo, vůkol panuje neproniknutelná mlha. Ojíněné stromy lemují cestu k místu, kde se má konat šestý ples farnosti sv. Tomáše. Vystupujeme z trolejbusu a kráčíme k blikajícím světélkům „horského“ podniku. Je ticho. Teprve tři metry od vchodu rozeznáváme charakteristické rysy budovy Biskupského gymnázia.

Je 19:00 hod a ples začíná. Nahoře u šaten se obsluha očividně nudí a s každým příchozím zapřádá přátelský hovor. Mezitím dole hrstka nadšenců nedočkavě pulzuje po obvodu sálu v dychtivém očekávání zahájení plesu úvodní polonézou. Ale ouha! Reproduktory ke zděšení pořadatelů jen nezávazně zaškytají a namísto osvobozující hudby se rozhostí ticho. Tanečnice dál pokorně klečí u nohou svých partnerů. Po několika chabých pokusech se proradná technika konečně rozpovídá a my vychutnáváme ladné pohyby tanečnic a opatrné

přesuny tanečníků po rozlehlém parketu. Poté nasloucháme kratoučkému proslovu stále moudřejšího otce Petra Vrbackého, který oslovuje především „hosty“ našeho farního kostela. Ples se konečně rozbíhá.

Pořadatelé plesu, Jan Keprt (Keprník) a Jitka Nevrlá (Gaossed), působí uvolněným dojmem a jeden bod programu střídá druhý. Při tanečních ukázkách se máme možnost pokochat figurami ostřílených tanečních párů, kteří již zřejmě, narozdíl od

mnohých z nás, zvládli tango, stejně jako další exotické tance. Mexické tance, jeden z bodů programu, nám unikají, protože právě doplňujeme energii konzumací výborné večeře v tamní jídelně.

Sál se již zaplnil a nastává čas soutěže. Největší sympatie publika si získává nekompatibilní a právě proto roztomilá dvojice Jirka Vrabec (18) & Kithy (10). Ke konci se potom prokousává jen několik nejlepších párů. Po obdivuhodném výkonu vítězí neznámá dvojice. Ta si získává přihlížející dav nekonvenčním pojetím tance s bramborem mezi kolena tanečnicka.

Úderem jedenácté se všem aktivním účastníkům plesu zvyšuje adrenalin při pomyšlení na skvělé výhry v tombole. Někteří z nás se nespokojují jen s jedinou výhrou a nejmenovaný mladík a la Elvis Presley by si příště měl vzít s sebou tašku.

Tombola je rozebrána, nálada povzbuzena, nejedna kravata povolena, světla v sále pohasínají. Připozdívá se a mládež vychutnává poslední taneční sérii. Moderátoři večera bezpečně dovádějí svou službu do konce.

Odcházíme z dalšího krásného plesu. Nejenom, že jsme si zatančili k hudbě AJ Capelly, která hrála jako vždy skvěle, ale hlavně jsme se setkali s lidmi, se kterými si během roku často nepopovídáme. A o to právě jde.

Na závěr chceme poděkovat všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na přípravě a průběhu této podařené akce. Dík.

Michal+Čírka

Pohádka

Zasněženým lesem prolétla sojka s velikou novinou. V dalekém kraji, za sedmero horami a sedmero řekami se narodil Pán Ježíš. Tři malá medvíďata se hned rozhodla, že se za ním vydají a že mu něco dobrého přinesou. Každé z nich si do baťůžku dalo plástev medu – nebojte, pěkně zabalenou – a vydala se na cestu. Jdou, jdou sněhem, tlapky se jim boří, studí je. A cesta je tak dlouhá. Najednou před nimi jeskyně! Jeskyňka útulná, větvičkami a mechem vystlaná. Krásně by se tam dala přespat ta zlá zima. „Já už nemůžu,“ prohlásilo první medvíďe a skulilo se do jeskyňky. „A Pána Ježíše ode mě pěkně pozdráááavujte,“ zívlo celou tlamičkou a usnulo.

Dvě huňaté kuličky se vydaly na další cestu. Už přešly tři hory a přebrodily tři řeky. Sníh roztál, rozkvetly květiny a celý les voní. Sluníčko svítí stále víc, hřeje, pálí. Unavení medvídci přišli k řece. Voda je čistá a jen se třpytí a těch ryb! Tady by byl život! pomyslel si druhý medvídek. Pohodlíčko, dostatek jídla a dole na dně se lesknou škeble od perlorodky. Jistě je v nějaké perla! „Pozdravuj ode mě Pána Ježíše,“ povídá kamarádovi, „až budu mít dost perel, přinesu mu.“

Poslední medvídek jen smutně pokýval hlavou. Jde dál přes hory a doly. Jde se mu dobře, cítí, že vyrostl, že mu zesílily tlapky. A listí zežloutlo, opadalo, prší a vítr severák profukuje kožíšek. Medvídek už přešel šest hor a brodí se šestou řekou. Začínají padat veliké vločky sněhu. Zima je zase tu. Setmělo se. Medvídek se třese zimou a únavou. „Stejně tam nedojdu. Už nemůžu a přede mnou není žádná cesta, jen hustý les.“ A medvídek pozvedl oči k nebi. Na tmavé obloze blikají stříbrné hvězdy a jedna z nich září tak jasně, tak krásně, že medvídek neváhá a hned se

rozhodne. „Za tou půjdu!“ Jakoby se mu do těla vlila nová síla. Poslední horu přešel jako nic a přes zamrzlou řeku se prímově sklouzl. A tu už uviděl v dálce světlo. Les se před ním otevřel a na velikánské jasně osvětlené pasece je spousta zvířátek. Vždyť se k Pánu Ježíši ani neprotlačím, blesklo medvídkovi hlavou, ale to už slyší: „Pojď za mnou, medvídku. Vítám tě. Mám velikou radost, že jsi přišel. Vím, kolik překážek a nesnází jsi překonal.“ Pán Ježíš se usmívá a medvídek teprv teď vidí, že je to ten úsměv, co ozařuje celou paseku. „Přinesl jsem ti med, Pane,“ vytahuje z batůžku svůj dárek, ale ouha, je tam jen takový zbyteček, že se mu vejde do jedné tlapky. Ale Pán Ježíš si vážně bere tu trošku medu, děkuje a volá zvířátka. Každému dává, na každého se dostalo. Na pasece se ozývá velké mlaskání, jak si všichni pochutnávají. Medvídek taky líže a při každém líznutí si v duchu – medvídci totiž moc zpívat neumí – brumlavě zazpívá: Sláva aleluja.

Silvestr '99

Slavičín

„Budeme vás bavit.“ „My vás chceme bavit.“ „Tak se přece bavte.“ (Tak takto začala naše šestidenní silvestrovská akce.) Ve vestibulu hlavního nádraží pobíhalo asi sedm klaunů a snažilo se z našich rozespalých obličejů vyloudit alespoň malý úsměv. Podařilo se jim to a nejen u našeho

početného hloučku. Ve vlaku pak nastalo velké shánění barviček, rtěnek a různých malovátek. Výsledkem toho všeho bylo, že klaunů nezůstalo jen sedm, ale bylo jich dohromady třicet. Dokonce se i paní průvodčí nechala skoro strhnout naším veselím.

Domovem se pro náš malý cirkus stala chata Vaňatka. I když po prvním zatopení to vypadalo, že se nám doslova rozpustí, vydržela až do konce. Myslím, že si s námi pěkně užila. Hned první večer byla svědkem toho, jak si všichni pracně lámeme hlavičky a přemýšlíme nad tím, co nám tento rok dal a vzal a jaký bude ten příští. Přes den jsme pak nechávali chatičku trošku vydechnout. Rozjížděli jsme se (někdo na prkýnkách a někdo po svých) poznávat krásy zdejšího kraje. Večer pak na nás chaloupka čekala s otevřenou a hlavně teplou náručí, o tu se postaralo pár hodných víl, které nám přichystaly i dobrou večeři se spoustou cukroví.

Zkoušeli jsme, jak bychom se uživili jako dřevorubci. Snažili jsme se být také

na chvíli eskymáky, ale za náš způsob stavění iglů by nás určitě nepochválili. Našlo se i pár jedinců, kteří v této pochybné stavbě přenocovali. Po dobu těch několika dní jsme se pracně připravovali na velkou silvestrovskou noc.

Po fyzické stránce jsme se lopotili se svými dřevěnými končetinami při různých mexických, skotských a jiných tancích. Dokonce jsme si sami okusili jak těžce indiáni vařili na sněhu vajíčka natvrdo. A takovýchto fyzických vypětí bylo víc.

Z duševního hlediska byla tato příprava ještě důkladnější. Jen to, uvědomit si, kdo vlastně jsem, nám pěkně zamotalo hlavu. Audiovizuál „Píseň o Hiawathovi“ nám zas ukázal nový pohled na přírodu.

Situaci, jak by to tu vypadalo, kdyby vypukla jaderná katastrofa, se dá jen těžce představit. Jako jediná žijící skupina lidí jsme v protiatomovém krytu řešili důležité životní otázky.

Po tomto našem snažení jsme několik desítek minut před příchodem roku 2000 vyšli do ztichlé noční krajiny. Díky malým lampičkám a hlubokým myšlenkám na lístečcích jsme měli možnost každý sám se ztišit, zamyslet nad dosavadním životem a načerpat novou sílu do dalšího roku.

Slavnostní přípitek se pak konal u velkého ohně na zasněžené louce. Nechyběla dobrá nálada, mnoho krásných přípitků a přání, dokonce sem tam ukápla slza dojetí. No a pak se jedlo, pilo a tancovalo až do rána.

Nacre

Cesta

za jednotou křesťanů

Jakpak mám vytvářet jednotu křesťanů, když tak málokdy potkám evangelického faráře – o setkání s pravoslavným patriarchou ani nemluvě?

Všichni dobře víme, jakým způsobem se to týká nás. Jednota ve třídě se spolužáky (vytvořit dobrou partu, kde by nikdo nestál stranou). Pozor! Jednota i s přirozenými nepřáteli jako jsou učitelé (uznání a respektování jejich autority, i když i oni mohou udělat chybu). Jednota v rodině (brácha a já jsme prima dvojka). Jednota s rodiči (popřemýšlím jestli daná rada, nebo i zákaz nemá své opodstatnění).

Prostě vytvářet jednotu (nikoli nemít vlastní názor a slepě přikyvovat, ale řešit problémy v klidu, s láskou a porozuměním k druhému) je úkol na celý život a dá spoustu práce. Čím dřív se do toho dáme, tím líp.

Vylušti notový záznam (morseovka):

